

bedre at vide, end hos dem, der ere stærkest interesserede deri? Altsaa, naar der er Tale om Landbruget og Landbrugets Interesse — vi kunne jo siden tale om Konsumenternes Interesse — er det virkelig ikke meget forstandigt, at de Herrer derimod gjøre gjældende, at de Autoriteter, som staa paa vor Side, ogsaa ere mest interesserede; thi sandelig, ere de mest interesserede deri, saa er det ogsaa noget rimeligt, at det er jo dem, der have bedst Forstand paa, hvad der i denne Sag tjener Landbrugets Interesse. Altsaa, det er en Ting, som ikke lettelig lader sig benegte, at den Sagkundskab, der i denne Sag findes her i Landet, staaar paa vor Side. Men ganske vist, det vil jo ikke være det Afgjørende. Det er jo ikke en Sag, der skal afgjøres efter Interesser, efter en enkelt Klasse's Interesser. Hvis der var Andre, der kunde komme med bedre Grunde i Henseende til Samfundet i sin Helhed, maatte vi tage Hensyn dertil. Men det er jo heldigvis saa, at det er ikke blot Landbrugets Autoriteter, der her staa paa vor Side, men ogsaa Handelsautoriteterne ere jo med særegen Vægt paa vor Side i denne Sag. Vi have liggende her for os en Adresse fra vore største og betydeligste Handelsfirmaer i dette Fag, og de slutte sig alle sammen til den samme Side. De kræve et Forbud eller ogsaa Regjeringens Lovforslag; jeg har ikke set blandt vore betydelige Exportører i dette Fag Noget, som har stillet sig paa Udvalgsklassetallets Standpunkt. Men det er jo ikke blot de Rjøbmænd i dette Land, som beskæftige sig med dette Fag, der staaar paa vor Side. Vi have været saa heldige ogsaa fra det Sted, hvor man med størst Vægt vil kunne udtale sig om denne Sag, nemlig fra de engleste Rjøbmænd, at finde Udtalelser, som ganske paa samme Maade advare vort lille Land imod at gaa ledtindig frem paa dette Omraade, og som tilraade os at træffe de stærkest mulige Sikkerhedsforanstaltninger for at værgе vort Smørs Renomme i England. Jeg tror, at alle disse Data fortjene at veie ved den Afgjørelse, som vi nu staa i Begreb med at træffe. Hvorledes den vil falde ud, tør jeg ikke sige. Det er jo muligt, at den ærede Ordfører har Ret i, at Udvalgets Flertal ogsaa vil være dette Things Flertal i denne Sag. At det ikke vil være Flertallet af Landbrugere i denne

Sag, føler jeg mig fuldt forvisset om. Hvis Landbruget er saaledes repræsenteret i dette Thing, at dette Things Flertal er Kunstsmørdener og stiller sig imod Foranstaltninger, som jeg tror, at Landbruget med Rette kan kræve til Beskyttelse af vort Smørs Egthed og Renomme, dersom Sagen skulde i Dag stille sig saaledes, saa føler jeg mig fuldt overbevist om, at den Dag vil ikke være meget fjern, da dette Thing faar et bedre Syn paa denne Sag, at den Dag ikke vil være meget fjern, da en Afstemning som den, der nu skal foregaa her i Thinget, vil give et ganske andet Resultat, end det, der vil komme til at foreligge, hvis dette Thing i Dag følger den ærede Ordfører. — De Forslag, hele Udvalget er enigt om, finder jeg ingen Grund til at opholde mig ved.

Dalsgaard: Jeg skal begynde med at udtale min Glæde over, at hele Udvalget i Aar som i Fjor har været fuldstændig enigt om, hvad det var, som skulde være Hovedsagen under denne Sags Behandling, fra hvilket Synspunkt det er man først og fremmest skulde se den. Flertallet formulerede dette meget klart i Fjor i Betænkningen, saadan, at „ved denne Sags Behandling bør Hensynet til det udenlandske Marked være det afgjørende“, og det har sluttet sig til den samme Opfattelse i Aar og har deri baade i Fjor og i Aar fundet udelt Tilslutning hos samtlige Mindretal i Udvalget. Man kan jo synes, at det maa være selvfølgeligt, at hele Udvalget og hele Rigsdagen maa se saadan paa denne Sag, der angaar vort Lands vigtigste Udførselsartikel, og det er vel ogsaa nok saadan i Virkeligheden, men det kan vist ikke negtes, at der ved 1ste Behandling af Sagen her i Rigsdagen kom Udtalelser frem, som kunde tyde paa et noget andet Syn paa den, og hvad der ikke er kommet frem her i Rigsdagen, det er kommet frem i rigt Maal udenfor baade i Presjen og paa Møder, Udtalelser, som nødvendigvis maa være betingede af et ganske andet Syn paa denne Sag. Man har talt om, at det var en Klasselov, man her vilde have gennemført, en Godseierlov, et Forsøg paa at faae Landbrugernes Røge melet paa de andre Samfundsklassers Bekostning, og at det var et Forspil, en Indledning til en ny brutal, egenlyttig Land-